

Rolnictwo i leśnictwo biorą udział w tworzeniu unijnej mapy drogowej w sprawie zmian klimatu do Kopenhagi

Stanowisko Komitetów Copa-Cogeca

ROLNICTWO I LEŚNICTWO - praktyki adaptacyjne i potencjał łagodzenia w walce ze skutkami zmian klimatu

Komitety Copa-Cogeca, reprezentujące europejskich rolników, spółdzielnie i producentów leśnych popierają osiągnięcie globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie klimatu na 15. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu w Kopenhadze, w grudniu 2009 roku.

Komitety Copa-Cogeca z zadowoleniem przyjęły potwierdzenie przez Radę Europejską z czerwca 2009 jej zobowiązania do osiągnięcia takiego porozumienia. Uznajemy wagę przywództwa UE, ale nawołujemy do ostrożności, kiedy mowa jest o zdefiniowaniu spójnego i sprawiedliwego sposobu na podział odpowiedzialności za redukcję emisji pomiędzy różne sektory gospodarki UE.

Komitety Copa-Cogeca chciałyby umocnienia obecnej i przyszłej roli unijnego rolnictwa oraz leśnictwa w adaptacji do zmian klimatu i ich łagodzeniu, ale uważają przy tym, że nie powinno to zagrażać żywotności ekonomicznej zrównoważonego rolnictwa i leśnictwa w Europie, a zarazem jego zdolności do dostarczania bezpiecznej żywności oraz innych produktów i usług, których wymaga społeczeństwo.

Naszym zdaniem, porozumienie dotyczące kolejnych zobowiązań na okres po 2013 roku zapewni przyszłościowy scenariusz dla całego społeczeństwa, tak aby budować wspólną przyszłość w oparciu o gospodarkę niskoemisyjną i efektywną pod względem wykorzystania surowców.

Wstęp

Komitety Copa-Cogeca przyznają, że dostosowanie się do zmian klimatu i ich łagodzenie są wyzwaniem globalnym dla europejskich rolników, spółdzielni i producentów leśnych.

W związku z tym, Komitety Copa-Cogeca uznają wagę włączenia aspektów zmian klimatu do wszystkich polityk unijnych. Wspólna Polityka Rolna (WPR) nie jest europejską polityką klimatyczną, ale może ona, w połączeniu z innymi środkami, być podstawą do tworzenia skutecznej polityki oraz odpowiednich narzędzi i zachęt do walki ze zmianami klimatu. Jest to kwestia najwyższej wagi, ponieważ rolnictwo nie może samo zmagać się z obecnymi i przyszłymi wyzwaniami, pomimo włączenia zmian klimatu do polityki rolnej jako "nowego wyzwania" przez niedawno przyjęty Przegląd WPR.

Zobowiązania rolników, wspierane przez reformy WPR oraz przez wdrożenie europejskiego prawodawstwa w dziedzinie środowiska już teraz przyczyniają się do znacznego zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych pochodzących z rolnictwa (o 20% w latach 1990–2007 w UE-27).

Grudniowe porozumienie z 2008 roku dotyczące unijnego „Pakietu klimatycznego i energii odnawialnej” zwiększy wysiłki zmierzające do łagodzenia zmian klimatu. Ustanawia ono ambitne jednostronne zobowiązanie Unii do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych o 20% do roku 2020. Zwiększenie udziału energii odnawialnej w transporcie o 10% jest skutecznym środkiem do zmniejszenia zależności UE od paliw kopalnych oraz do walki ze zmianami klimatu. Europejscy rolnicy i leśnicy chcą odgrywać kluczową rolę w osiągnięciu tego celu. Ponadto, zrewidowany unijny system handlu emisjami (ETS) oraz decyzja o „podziale wysiłków”, która dotyczy sektorów spoza ETS, w tym rolnictwa, będą sprzyjały wysiłkom zmierzającym do redukcji emisji gazów cieplarnianych.

Jednak przyjęcie unijnego pakietu klimatycznego i energetycznego nie może zagrażać działalności ekonomicznej i konkurencyjności, ani lekceważyć składnika społecznego działalności rolnej i leśnej. Komitety Copa-Cogeca podkreślają, że oprócz spełniania roli produkcyjnej, sektory te przynoszą korzyści środowiskowe, chronią krajobrazy i tworzą miejsca pracy.

Zmiany klimatu, bezpieczeństwo dostaw żywności, a także bezpieczeństwo energetyczne muszą być postrzegane jako całość czynników bezpośrednio wpływających na prowadzenie działalności rolniczej. Żywność jest najważniejsza i nie może być uważana po prostu za towar. Komitety Copa-Cogeca przejęły główny cel FAO¹, jakim jest zapewnienie globalnego bezpieczeństwa żywności przy zmieniającym się klimacie. Światowy popyt na żywność wzrośnie, natomiast produkcja w wielu krajach będzie poważnie zagrożona. Jest zatem bardzo ważne, wśród innych zadań, aby WPR odzwierciedlała strategiczną wagę rolnictwa i zapewniała skuteczne narzędzia gwarantujące bezpieczeństwo i stabilność dostaw żywności dla obywateli Europy, a jednocześnie przyczyniała się do zaspokojenia światowych potrzeb żywnościowych. Przy właściwych badaniach i inwestycjach można osiągnąć znaczny spadek emisji gazów cieplarnianych i w tym samym czasie można rozwijać potencjał produkcyjny unijnego rolnictwa i leśnictwa dzięki zwiększeniu wydajności.

¹ Notatka FAO z posiedzenia ministrów rolnictwa G8 (Treviso, Włochy), 18-20 kwietnia 2009.

Rolnictwo i leśnictwo mają do odegrania ważną rolę w adaptacji do zmian klimatu i ich łagodzeniu - 10 kluczowych haseł

1. Zmiany klimatu stają się głównym czynnikiem branym pod uwagę przez rolników, leśników i spółdzielnie rolne przy podejmowaniu decyzji i są bardzo ważne dla ich żywotności ekonomicznej. Adaptacja do warunków naturalnych zawsze stanowiła część zarządzania gospodarstwem i lasami, ale złożoność i rozpiętość zjawisk pogodowych zagrażają europejskiemu rolnictwu i leśnictwu, dlatego potrzebne są wczesne działania.
2. Profil emisji gazów cieplarnianych pochodzących z rolnictwa znacznie różni się od profilu innych sektorów, takich jak przemysł, gospodarstwa domowe czy transport: emisja gazów wynika z naturalnie zmiennych procesów biologicznych związanych ze wszystkimi rodzajami produkcji rolnej. Rolnictwo chce brać udział w dalszej redukcji emisji gazów cieplarnianych, ale wiążące cele sektorowe dla rolnictwa są nieodpowiednie i nie do przyjęcia.
3. Istnieje duża zbieżność pomiędzy adaptacją i łagodzeniem zmian klimatu w rolnictwie i w leśnictwie.
4. Dzięki działaniom europejskich rolników i leśników poczyniono znaczne ulepszenia środowiskowe, a także postępy w zwiększaniu efektywności stosowania energii, zasobów naturalnych i składników odżywczych. To wszystko zostało osiągnięte w ramach istniejących przepisów środowiskowych.
5. Delokalizacja produkcji rolnej i leśnej poza UE, w związku z polityką klimatyczną, która nie bierze pod uwagę całości istniejących wyzwań, doprowadzi do wycieków emisji i ryzyka, że emisje te będą wyższe w krajach trzecich.
6. Jasne zasady wyliczania skutków klimatycznych użytkowania ziemi i lasów (LULUCF) mogłyby stworzyć zachęty dla rolnictwa i leśnictwa. Ponadto, należy uznać udział energii odnawialnej pochodzącej z rolnictwa i leśnictwa i udostępnionej w sektorach energii, transportu oraz produkcji ciepła.
7. Należy wspierać sposoby łagodzenia zmian klimatu przynoszące korzyści środowiskowe, na przykład systemy hodowli zwierząt w oparciu o trwałe użytki rolne mogą przyczynić się jednocześnie do sekwestracji węgla, ochrony bioróżnorodności, przechowywania wody, zapobiegania pożarom, powodziom i erozji gleby.
8. Istnieje potrzeba wzmocnienia aktywnej i zrównoważonej gospodarki leśnej w celu zwiększenia powierzchni lasów, a tym samym ich potencjału sekwestracji węgla i łagodzenia zmian klimatu. Większe wykorzystanie drewna w zastępstwie materiałów nieodnawialnych może jeszcze bardziej zwiększyć potencjał zastępowania węgla i powinno ono być promowane jako integralna część strategii węglowej.
9. Systemy doradztwa i system szkoleń zawodowych odgrywają ważną rolę w pomaganiu rolnikom i leśnikom w przygotowaniu się do przyszłych wyzwań. Dlatego potrzebne są dodatkowe fundusze na rozwój sektora badań w zakresie innowacji i rozwoju nowych, efektywnych technologii w rolnictwie.
10. Rolnicy i leśnicy, wobec niepewności zmian klimatu, potrzebują mechanizmów stanowiących zachęty i wynagrodzenie za ich wysiłek w dostosowaniu się do zmian i klimatu i ich łagodzeniu.

Rozważania na temat roli rolnictwa i leśnictwa

Działalność rolnicza i leśna są najbardziej podatne na skutki zmian klimatu

Komitety Copa-Cogeca podkreślają, że rolnictwo i gospodarka leśna podlegają niekontrolowanym zjawiskom pogodowym. Rolnicy i leśnicy pracują „z” i „w” naturze, co znaczy, że muszą stale dostosowywać swoje decyzje i działania do naturalnie zmieniającego się klimatu, a różnice i złożoność zjawisk związanych z pogodą stanowią ryzyko dla europejskiego rolnictwa i leśnictwa. Elementy te są odczuwane o wiele wyraźniej przez rolnictwo i leśnictwo niż przez inne sektory gospodarki. Potrzeba zmian w produkcji rolnej jest ważna dla całego europejskiego społeczeństwa. Rolnicy i leśnicy doskonale zdają sobie sprawę z potrzeby walki ze zmianami klimatu i dostosowania się do nich, jako że to oni pierwsi je odczuwają: są to zdarzenia ekstremalne, takie jak pożary, silne burze, powodzie i susze (które są coraz dłuższe i nieodwracalne), wczesne lub późne przymrozki, wzrost zmienności pór roku, system opadów zmieniający się pomiędzy porami roku i w ciągu całego roku, pojawienie się nowych chorób roślin i zwierząt, negatywnie wpływające na produkcję. Wyżej wspomniane trudności prawdopodobnie doprowadzą do redukcji działań w rolnictwie i leśnictwie, do zwiększenia ryzyka utraty plonów, jakości i miejsc pracy w większości europejskich regionów oraz do zwiększenia niestabilności w sytuacji ekonomicznej rolników i leśników. Jednak zmiany klimatu mogą też dać nowe możliwości niektórym regionom, na przykład uprawy nowych roślin lub odmian.

Specyficzne cechy emisji sektorów

Komitety Copa-Cogeca podkreślają, że specyfika emisji gazów cieplarnianych z rolnictwa znacznie różni się od specyfiki innych sektorów, takich jak przemysł, gospodarstwa domowe i transport, ponieważ dominuje w niej metan (CH₄) i podtlenek azotu (N₂O). Metan powstaje w wyniku fermentacji jelitowej u przeżuwaczy i z nawozów naturalnych, natomiast stosowanie organicznych i nieorganicznych nawozów może prowadzić do zwiększenia ilości tlenu azotu. Naturalnie zmiennych, biologicznych cech emisji z rolnictwa nie można lekceważyć przy wyborze odpowiednich opcji łagodzących

Komitety Copa-Cogeca uważają, że rolnictwo i leśnictwo nie mogą być karane za emisje wynikające z naturalnych procesów, niezależnych od sposobów gospodarowania. Wzrost temperatury i większe prawdopodobieństwo suszy i deficytów wody spowoduje dalsze uwalnianie węgla z gleby. Odłączenie tego naturalnego składnika od działań ludzi, np. orki, jest bardzo złożone i zależy w dużym stopniu od mikroklimatu i lokalnych warunków hydrogeologicznych. Rolnictwo chce brać udział w dalszej redukcji emisji gazów cieplarnianych, ale wiążące cele sektorowe dla rolnictwa są nieodpowiednie i nie do przyjęcia.

Rolnictwo i leśnictwo mogą jednocześnie dostarczać rozwiązań służących adaptacji do zmian klimatu i ich łagodzeniu

Komitety Copa-Cogeca podkreślają szczególną rolę sektorów rolnictwa i leśnictwa w redukcji emisji gazów cieplarnianych przy jednoczesnym dostosowywaniu produkcji i ułatwianiu społecznej adaptacji do zmian klimatu. Ponadto, stosowanie środków łagodzących w

rolnictwie i leśnictwie może zmniejszyć emisje gazów cieplarnianych przy jednoczesnym utrzymaniu lub zwiększeniu produkcji. W wielu przypadkach, dzięki ich nieodłącznym cechom, adaptacja i łagodzenie w rolnictwie i leśnictwie są między sobą powiązane, gdyż odpowiadają na te same wyzwania.

Rolnictwo i leśnictwo są jedynymi sektorami gospodarki zdolnymi do sekwestracji węgla w glebie i w biomasie podczas produkcji. Dzięki fotosyntezie rośliny pochłaniają dwutlenek węgla (CO₂) z atmosfery w wielu systemach upraw, pastwisk i lasów w Europie. Zarówno rolnictwo, jak i leśnictwo pochłaniają węgiel i tym samym mogą

odgrywać główną rolę w ograniczaniu globalnego ocieplenia i umacnianiu odporności ekosystemów. Europejski model rolnictwa, posiadający takie systemy produkcji, jak rolnictwo ekologiczne o dużej wartości środowiskowej i o niskim zużyciu środków produkcji, a także rolnictwo tradycyjne i stosowanie odpowiednich praktyk, na przykład zredukowana orka, efektywna gospodarka składnikami odżywczymi i wodą, zrównoważona gospodarka pastwiskami, sprzyjają naturalnej zdolności środowiska do sekwestracji i zatrzymywania dwutlenku węgla. Ponadto, zrównoważona gospodarka leśna wymaga zdolność sekwestracji i zatrzymywania dwutlenku

węgla. Mokradła naturalnie emitują gazy cieplarniane i poprzez zrównoważone praktyki rolnicy mogą w pewnym stopniu przyczynić się do polepszenia zdolności gleby do wylapywania węgla oraz redukcji emisji podtlenku azotu.

Główną konsekwencją wyludniania się obszarów wiejskich w UE jest opuszczanie ziemi. W przypadku, kiedy rozwój produkcji rolnej nie jest możliwy, ziemia ta mogłaby zostać zamieniona na **nowe obszary leśne** dzięki odpowiedniej polityce zalesiania i przywracania lasów wspierającej zrównoważone zmiany użytkowania gruntów, co dałoby jej zdolność do znoszenia zmian klimatu i duży potencjał wychwytywania CO₂.

Komitet Copra-Cogeca podkreśla rolę pozytywną rolnictwa i leśnictwa w wytwarzaniu energii, która to rola zbyt długo była niedoceniana. Sektorowe redukcje emisji gazów cieplarnianych możliwe są dzięki produkcji bioenergii, która zastępuje zużycie przez społeczeństwo nieodnawialnych źródeł paliw kopalnych. Uprawy energetyczne, biopozostałości i nawozy z rolnictwa mogą być użyte do produkcji biopaliw i biogazu, natomiast wieloletnie uprawy energetyczne i biomasa leśna mogą być stosowane w produkcji ciepła, prądu i biopaliw.

Zwiększone wykorzystanie towarów rolnych w produkcji przemysłowej, np. polimerów, smarów, substancji powierzchniowo czynnych, rozpuszczalników i włókien może również przyczynić się do zmniejszenia zapotrzebowania na produkty petrochemiczne. Rynki te oferują możliwości zróżnicowania systemów produkcji rolnej i ekosystemów rolnych. **Należy uznać ważną rolę zastępowania węgla produktami drewnianymi**, stosowanymi zamiast energochłonnych materiałów przemysłowych, na przykład w budownictwie i produkcji mebli, a także stosowanie włókien do produkcji opakowań.

Ponadto, **inne usługi związane z energią odnawialną właściwe dla rolnictwa** w niektórych regionach UE, takie jak budowa elektrowni wiatrowych i słonecznych w gospodarstwach przyczyniają się do zmniejszenia zależności od kopalnych źródeł energii.

Komitet Copra-Cogeca wzywa o uznanie tego znacznego udziału rolnictwa i leśnictwa w sektorach energii, przemysłu, budownictwa i transportu, nawet jeśli obecna polityka klimatyczna nie przypisuje korzyści rolnictwu i leśnictwu.

Rolnictwo stara się **polepszyć swoją efektywność w wykorzystaniu źródeł energii**. Ulepszenia te są korzystne dla różnych sektorów produkcji. Istnieje potencjał dalszych ulepszeń dla budynków gospodarskich i dla maszyn używanych w produkcji zwierzęcej i roślinnej. Stale ulepszenia w stosowaniu nawozów i obornika dzięki lepszemu planowaniu i aplikacji prawdopodobnie zredukują emisji i polepszą jakość wody. Techniki pomiaru mogą odegrać ważną rolę w optymalizacji źródeł.

Zwiększenie efektywności wykorzystania wody w rolnictwie jest częścią adaptacji do zmniejszonej dostępności wody i tym samym przyczynia się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych, ponieważ ilość energii wykorzystywanej w technologiach irygacyjnych może zostać zmniejszona. Ponadto, dzięki temu odwracana jest degradacja i pustoszenie, czyli zachowana zostaje funkcja pochłaniania dwutlenku węgla przez glebę i biomasę na terenach rolnych.

Możliwości łagodzenia zmian klimatu poprzez hodowlę muszą być dostosowane do regionalnych uwarunkowań zmierzających do redukcji emisji metanu i podtlenku azotu. Można utrzymywać stale systemy pastwisk, aby uniknąć opuszczania ziemi, zwiększyć efektywność hodowli przy jednoczesnym respektowaniu dobrostanu zwierząt, promować stosowanie innowacyjnych rozwiązań w budynkach dla zwierząt, wykorzystywać wyniki badań naukowych w praktyce podawania pasz, wprowadzać określone składniki diety, zwiększać efekty selekcji zwierząt i doskonalić gospodarkę nawozami naturalnymi. Są to przykłady opcji łagodzenia zmian klimatu w sektorze hodowli zwierząt.

Czynniki utrudniające walkę rolnictwa i leśnictwa ze zmianami klimatu

Obecnie europejski sektor rolnictwa zmagają się z wieloma globalnymi wyzwaniami, oprócz zmian klimatu: produkowaniem żywności dla rosnącej liczby ludności, zwiększonymi wahaniami cen i sytuacji rynkowej, wyższymi cenami energii, rosnącym zapotrzebowaniem na bioenergię, spekulacją na rynku towarów rolnych oraz rosnącymi oczekiwaniami w kwestii ochrony środowiska. Wpływ zmian klimatu na światową produkcję żywności musi być brany pod uwagę przy rewizji unijnych strategii dotyczących zmian klimatu oraz dodatkowych wymagań, a walka ze zmianami klimatu potrzebuje silnej wspólnoty rolników na terenach wiejskich.

Członkowie Komitetów Copa – Cogeca starają się dostosować swoją działalność do zmian klimatu i nadal dostarczać konsumentom żywność dobrej jakości i produkty leśnictwa wyprodukowane według wysokich standardów środowiskowych i bezpieczeństwa. Jednak załamania rynku i nieuczciwa konkurencja są przeszkodą dla rolnictwa i leśnictwa w pełnym wykorzystaniu ich potencjału łagodzenia zmian klimatu i dostosowania się do nich. Przegląd Sterna² słusznie określił ograniczenia finansowe jako jedną z głównych przeszkód w adaptacji.

Komitety Copa-Cogeca podzielają zaniepokojenie UNFCCC dotyczące barier w implementacji praktyk łagodzących zmiany klimatu w rolnictwie. Jest to głównie duża niepewność związana z emisją gazów cieplarnianych pochodzących z naturalnych procesów, niedostateczna wiedza do ustalenia punktów odniesienia, wysokie koszty pomiarów i monitorowania emisji w celu oceny redukcji, potrzeba zwiększenia inwestycji w badania i rozwój oraz konieczność zmiany preferencji konsumentów.

Komitety Copa-Cogeca wzywają unijnych negocjatorów przyszłego porozumienia w sprawie klimatu w Kopenhadze do osiągnięcia jasnych i jednolitych sposobów postępowania, zasad i wytycznych służących wyliczaniu i monitorowaniu działań LULUCF. Komitety Copa-Cogeca ostrzegają, że brak metodologii pozwalającej odróżnić niezależne od człowieka procesy naturalne od procesów wynikających z działalności ludzi, a także niepewność obecnych zasad wyliczania i monitorowania dotyczących użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) nadal stanowią ogromne wyzwanie.

Komitety Copa-Cogeca podkreślają, że opracowanie sposobów ominięcia tych ograniczeń wymaga inwestycji w badania, które uzupełnią braki w wiedzy dotyczącej potencjału łagodzenia w praktykach zarządzania, a także ich akceptacji i kosztów, tak aby na poziomie gospodarstwa można było wybierać rozwiązania najbardziej efektywne pod względem kosztów.

Kluczowymi kwestiami są doradztwo i szkolenia, które zwiększą adaptacyjne możliwości rolników i leśników, a także ułatwienie dostępu do narzędzi zwiększających potencjał łagodzenia zmian klimatu w ich działalności.

Komitety Copa-Cogeca zwracają uwagę na ryzyko delokalizacji unijnej produkcji związane ze strategiami, których celem jest redukcja emisji gazów cieplarnianych. Posłużą one po prostu „eksportowi” tych emisji poprzez przenoszenie produkcji rolnej i leśnej do krajów spoza UE, przy wszystkich związanym z tym skutkach dla unijnego sektora rolno-spożywczego. Ponadto, wzrost emisji gazów cieplarnianych będzie pochodził z transportu wykorzystanego w celu sprowadzenia tych produktów rolnictwa i leśnictwa. Strategie te to na przykład: ekstensyfikacja chowu

zwierząt bez zmniejszenia popytu europejskich konsumentów, czy też redukcja zużycia środków produkcji roślinnej, co ma negatywne skutki dla plonów. Ponadto, koszt pomocy w ramach programu ETS, będzie miał niekorzystny wpływ na niektóre energochłonne sektory (np. spółdzielnie przetwórcze dla mleka, pomidorów i wieprzowiny). Wyciek emisji doprowadzi też do ich zwiększenia, jeśli produkcja w innych krajach będzie mniej wydajna niż w UE.

² Nicholas Stern, "Ekonomika zmian klimatycznych – Przegląd Sterna", Cambridge University Press 2006.

Rolnictwo i leśnictwo potrzebują wybiegających w przyszłość unijnych ram polityki, aby utrzymać swoją rolę w walce ze zmianami klimatu

Komitety Copa-Cogeca zgadzają się z wizją Komisji Europejskiej, która uznaje ograniczoną zdolność środków adaptacyjnych na poziomie niezależnych gospodarstw w perspektywie długoterminowej³.

Dlatego też, europejscy rolnicy i spółdzielnie żądają silnej Wspólnej Polityki Rolnej wspierającej rolników w wysiłkach prowadzących do większej odporności na zmiany klimatu oraz do łagodzenia tychże, co spowoduje oszczędności dla całego społeczeństwa. WPR gwarantuje kontynuację ważnej działalności gospodarczej i społecznej, jaką jest produkcja żywności, prowadzonej przy jednoczesnej ochronie środowiska. Utrzymanie produkcji rolnej UE w jej granicach minimalizuje ryzyko delokalizacji do krajów o niższych standardach

środowiskowych.

Zmiany klimatyczne są obecnie jednym z głównych elementów decyzji dotyczących zarządzania, podejmowanych przez rolników i spółdzielnie rolne. Dlatego też ważne są stabilne ramy polityki, tak aby możliwe było poczynienie długoterminowych inwestycji i zastosowanie technologii przyjaznych dla klimatu. Za priorytety należy uznać tak zwane „opcje no regret”, które jednocześnie dostarczają korzyści ekonomicznych i środowiskowych, a tym samym pozwalają uniknąć konfliktu między różnymi celami. Należy zachęcać do działań, które jednocześnie pomagają zredukować emisje gazów cieplarnianych i przynoszą dodatkowe korzyści środowiskowe, takie jak polepszenie ochrony dla bioróżnorodności, gospodarki wodnej i jakości gleb.

WPR po roku 2013 powinna zapewnić rolnikom możliwość kontynuacji w roli producentów oraz spełnienia warunków porozumienia z Kopenhagi. W kwestii leśnictwa, Komitety Copa-Cogeca wzywają do politycznego uznania w porozumieniu z Kopenhagi roli produktów leśnictwa w składowaniu dwutlenku węgla.

Komitety Copa-Cogeca z zadowoleniem przyjmują fakt, że Plan Odnowy Gospodarczej zachęca do wdrożenia **odpowiednich zachęt finansowych, mających na celu przyspieszenie procesu przystosowania się** naszych gospodarek do długoterminowych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, między innymi w formie zachęty do lepszej wydajności energetycznej oraz działań zmierzających do zwiększenia produkcji biomasy do celów energetycznych. Wykorzystanie tych funduszy do ułatwienia adaptacji w rolnictwie oraz do zwiększenia innowacji w łagodzeniu zmian klimatu wzmocni pozytywną rolę rolnictwa w redukcji emisji gazów cieplarnianych. Komitety Copa-Cogeca uważają, że opracowanie i wdrożenie przyszłych technologii jest doskonałą okazją do dostosowania rolnictwa i spółdzielni rolnych do światowej konkurencji. Innowacyjne metody produkcji przy wykorzystaniu nowych technologii będą wymagały nowych kompetencji i mogą stworzyć dodatkowe miejsca pracy.

Komitety Copa-Cogeca podzielają opinię Komisji, że porozumienie z Kopenhagi może wspomóc zrównoważone rolnictwo na całym świecie i spełnić wymagania UE dotyczące bezpieczeństwa dostaw żywności. Warunkiem wstępnym powinno być wspieranie wysiłków rolników przez uczciwe i solidne polityki, w UE i na świecie. Waga bezpieczeństwa dostaw oraz konkurencyjności rolnictwa muszą być w pełni brane pod uwagę przez międzynarodowych negocjatorów w sprawie zmian klimatu przy sporządzaniu Protokołu na kolejny okres.

³Dokument roboczy KE towarzyszący Białej Księdze: „Adaptacja do zmian klimatu: Wyzwanie dla europejskiego rolnictwa i terenów wiejskich”(SEC(2009)417).

PREZENTACJA KOMITETÓW COPA I COGECA:
GŁOS EUROPEJSKICH ROLNIKÓW I SPÓŁDZIELNI
ROLNYCH

Komitety Copa-Cogeca są zjednoczonym głosem rolników i ich spółdzielni w UE. Liczba wszystkich organizacji członkowskich w obu Komitetach wzrosła do 76. Komitet Copa reprezentuje 15 milionów osób pracujących w europejskich gospodarstwach, zarówno w pełnym, jak i niepełnym wymiarze godzin, natomiast Komitet Cogeca reprezentuje interesy 40,000 spółdzielni rolnych zatrudniających około 660,000 osób i o rocznych obrotach przekraczających 300 miliardów euro w rozszerzonej UE. Celem Komitetów Copa-Cogeca jest zagwarantowanie istnienia zrównoważonego, innowacyjnego, silnego i konkurencyjnego rolnictwa, które zapewnia bezpieczeństwo żywnościowe dla pół miliarda osób w Europie.

copa***cogeca**
european farmers european agri-cooperatives

61, Rue de Trèves
B - 1040 Brussels

Phone 00 32 (0) 2 287 27 11
Fax 00 32 (0) 2 287 27 00

www.Copa-Cogeca.eu

EN(09)3680